

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684

6. Revocatio exemptionum afficiatne ignorantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

ore gratia, Salvo conductu, Vicario Imperatoris, aut Papae, licentia non rescidendi in beneficio, aut aliquid faciendi extrahendi ex aliquo loco, item de privilegio legitimi mandati, Doctorandi, indulgentias concedendi, Licentia alteri conficiendi an censentur morte concedentis expirare. Quae omnia peti poterunt ex locis DD. spectant enim plerumque ad elucidationem l. mandatum C. mandati, Restaur. d. quaest. 115. Et DD. supra allegati Franc. d. cap. ult. num. 5. Navarr. in ca. placuit ut deinceps dist. 6. de poeni. n. 16. Et seqq.

Quid autem juris an Principe cassato seu ex aliqua causa privato ejus privilegia & concessae immunitates durent, petatur ex Restauro & DD. d. tract. qu. 93. per tot. Postremo notandum, quod statuta & praecipua quae iudices interlocutorie pronunciant, regulariter expirant eis mortuis, secus vero quae definitive statuunt atque definitur, quia ea sunt perpetua, Fel. post Panor. Et alios cap. ex literis n. 21. de constit. Navarr. in suo tract. de datis & promissis pro iustitia notab. 1. num. 2. vers. ex quo inferitur.

QUAESTIO VI.

Revocatio Exemptionum officiatne ignorantes.

SUMMARIUM.

1. Distinguendum inter revocationem hominis & legis. 2. Gesta per legatum revocatum an subsistant.

Diximus supra, Exemptos suo gaudere privilegio antequam illud eis innoverit lib. 2. quaest. 15. Quid autem juris, si revocatio statim eis non innoteat, an nocet? Philippus Franc. & Jo. And. id examinant, distinguuntque inter revocationem quae fit per hominem, aut per legem, ut prior non noceat ante notificationem, sicut de revocatione procuratoris dicitur quae non nocet, antequam revocationis noticia ad Procuratorem pervenerit. Card. in proem. Clem. §. universitati n. 5. Et latius in cap. ex parte Decani extra de rescript. ubi late DD. Posterior vero, quae fit per viam legis etiam non noceat, nisi post duos menses, secundum alibi notata per DD. in c. 2. de constit. Franc. Et Jo. Andr. cap. fin. n. 5. de rescript. in 6. latissime Franc. cap. 1. §. ex parte num. 4. Et seqq. de concess. prabend. in 6. late Menoch. de arbit. Jud. casu 185. n. 40. Abb. cap. 2. num. 7. cum Apost. de constit.

Quaestio perutilis est ad multorum casuum decisionem, Exemplum, si excommunicatio vel sententia feratur per Ordinarium, cujus iurisdicatio est restituta contra Exemptos id ignorantes, utrum ejusmodi sententia ligabuntur? qua de re similibusque quaestionibus Jo. And. & Franc. d. §. ex parte. Eadem inducuntur ad quaestionem

tionem, cum gesta per legatum revocatum subsistant? qua de re videtur poterit Abbas cap. excommunicatis num. 3. cum Apost. verb. revocatus de offic. leg. Fel. cap. ceterum n. 11. de rescript. Doct. Gondulani de Villadiego tract. de Legato part. 1. quæst. 16. num. 1. & seqq.

QUESTIO VII.

Cessante causa Exemptionis an cesset Exemptio.

SUMMARIUM.

1. Mens privilegiantis semper consideranda.
2. Duplex est causa.
3. In dubio præsumitur causa impulsiva.
4. Requiritur sententia declaratoria cessationis privilegii.

Præmitto, mentem & intentionem privilegiantis imprimis & antè omnia semper esse considerandam. late Rom. cons. 29. num. 1. per ea. quanto c. porro c. receptimus de privileg. Idque etiam si verba privilegii offendi deberent, & scire oportet §. sufficit de excus. tutor. l. credendum ff. qui per. tut. Rom. cons. 180. n. 10. alioquin certe à verbis privilegii nunquam venit recedendum. cap. sanè d. cap. porro de privi. l. aliter de leg. 3. Franc. cap. 1. §. ex parte n. 2. de concess. præb. in 6.

Præmitto secundò, duplicem esse causam impulsivam & finalem, illa est quæ concedentem impulit, hæc autem sine qua Princeps non erat privilegium concessurus. Præmissis tract. de collatio. par. 2. q. 1. n. 2. late Nevisan. in Silva nuptiali lib. 1. n. 199. & seq. Gigas de Pensionib. quæst. 22. num. 1. & seqq. D. D. cap. cum cessante de appellat. Spi. de instr. edic. §. nunc autem nu. 7. versum quod fuit ob causam concessum. Itaque concludo, cessante causa finali exemptionis, cessare exemptionem, sive Tiraguel. tract. de cessante causa par. 1. n. 210. late Dyn. cap. decet. de reg. iur. in 6. cum Apost. l. iura §. usurari de leg. 2. Rom. cons. 180. n. 7. Ripa de peste us. de privileg. ultim. volunt. n. 30. Bald. l. generaliter col. 3. vers. Secundo oppono C. de Episcop. & Cleric. Barb. d. §. usurari. Spec. ubi supra. Præmissis in locis legalibus loco à cessante ratione per tot. Secus si sublata sit tantum causa impulsiva l. 2. §. ult. cum l. seq. ff. de donat. Dyn. d. cap. decet. in fine. Porro, si causa finalis sit quidem sublata, remaneant vero quædam illius reliquæ, perinde est ac si adhuc integri è subsisteret, quemadmodum actio turpis non instituitur in eam quæ uxor esse desit, idque in honorem præcedentis matrimonii l. 2. §. 3. ff. de mor. latius Dynus exemptificat. d. ca. de. et.

Utra in dubio causarum præsumatur, dicendum quod impulsiva: proinde qui causam finalem allegat, eam specificè probare debet. Dyn. d. cap. decet. in fine ubi longa Apost.